

25 ZASAD BIOBUDOWNICTWA

Biobudownictwo polega na tworzeniu zdrowych, pięknych i zrównoważonych budynków przyjaznych dla środowiska i zintegrowanych z lokalną społecznością. Przy doborze materiałów i projektowaniu otoczenia brane są pod uwagę aspekty ekologiczne, ekonomiczne i społeczne.

ZDROWE POWIETRZE W POMIESZCZENIACH

- Zapewnienie wystarczającej ilości świeżego powietrza, redukcja zanieczyszczeń i substancji drażniących.
- Zmniejszenie obecności toksycznych grzybów, drożdży i bakterii, a także kurzu i innych alergenów.
- Stosowanie materiałów o neutralnym lub przyjemnym zapachu.
- Minimalizacja pól elektromagnetycznych i fal o wysokiej częstotliwości.
- Stosowanie naturalnych, nietoksycznych i minimalnie radioaktywnych materiałów.

KOMFORT TERMICZNY I AKUSTYCZNY

- Dążenie do równowagi pomiędzy izolacją termiczną a akumulacją ciepła oraz temperaturą powietrza na powierzchni i w pomieszczeniu.
- Używanie materiałów higroskopijnych.
- Redukcja wilgoci w nowych budynkach.
- Preferencja ogrzewania płaszczyznowego.
- Optymalizowanie akustyki i zapewnienie izolacji akustycznej pomieszczeń (również od infradźwięków).

PROJEKTOWANIE OPARTE NA CZŁOWIEKU (ERGONOMIA)

- Harmonijne proporcje i kształty.
- Stymulacja percepcji sensorycznych: wzrok, słuch, węch i dotyk.
- Maksymalne wykorzystywanie naturalnego oświetlenia, stosowanie sztucznego oświetlenia zbliżonego do naturalnego, unikanie migoczących źródeł światła.

Uwzględnienie w projektowaniu wiedzy z zakresu fizjologii i ergonomii człowieka.

Promowanie regionalnej sztuki budowlanej i lokalnego rzemiosła.

OCHRONA ŚRODOWISKA

Ograniczenie zużycia energii i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Unikanie negatywnego wpływu na środowisko podczas budowy lub remontu.

Oszczędzanie zasobów naturalnych, ochrona flory i fauny.

Preferowanie lokalnych systemów budowlanych, cykli życia materiałów najbardziej zrównoważonych ekologicznie.

Zapewnienie wody pitnej możliwie najlepszej jakości.

INTEGRACJA SPOŁECZNO-EKONOMICZNA

Projektowanie infrastruktury lokalnej optymalnej dla funkcjonowania człowieka: skracanie odległości do miejsc pracy, transportu publicznego, szkół, sklepów itp.

Promowanie stylu życia, który spełnia ludzkie potrzeby i chroni środowisko.

Zapewnienie wystarczającej ilości zielonej przestrzeni w wiejskich i miejskich obszarach mieszkalnych.

Wzmocnienie lokalnej samowystarczalności oraz udział lokalnych sieci i dostawców usług.

Wybieranie na teren budowy obszarów, które nie są zanieczyszczone szkodliwymi odpadami, źródłami promieniowania, zanieczyszczeniami czy hałasem.

W realnych warunkach nie zawsze można spełnić wszystkie powyższe kryteria. Dlatego skupiamy się na ich optymalizacji w indywidualnych przypadkach.